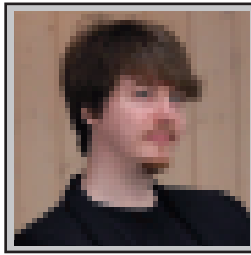

Urverket Upplands Väsby

Henrik Isaksson

Vice förs. förestånd.

Det senaste halvåret har gått fort. Jag började min tjänst i januari och det kändes som att jag skulle få hur mycket tid som helst att ta tag i saker som fått stå tillbaka under vakan.

När jag nu tittar tillbaka så önskar jag att jag hade hunnit mer, men jag är ändå nöjd med att jag under mitt halvår har hunnit med allt jag åtog mig i vintras. Men det hade inte gått utan all hjälp. Nu är ju en frikyrkoförsamling en grupp människor som hjälps åt att göra Jesus Kristus känd och det aldrig ligger på den anställda att ordna allt själv. Men jag är ändå väldigt tacksam för alla som hjälpt mig och alla som har hjälpt till i församlingens övriga funktioner och verksamheter. Det är ett litet urverk av människor som hela tiden snurrar på sina kugghjul för hålla kyrkan i rörelse.

Språkcaféet

Under våren har jag fått arbeta på onsdagarna, och då har jag ofta varit inne på språkcaféet och hälsat på alla som kommit dit. Det är en väldigt fin aktivitet där vi får göra skillnad för människor som befinner sig i en ganska utsatt situation och där språket är en nyckel för att kunna komma in i samhället. Där knyter vi mycket kontakter med både svensktalande och inte-riktigt-än-flytande -svensktalande.

Scout och föräldrar

På kvällarna har jag lagt det mesta av krutet på att tillsammans med en mängd olika ledare få ihop ett scoutprogram och en andakt som ska visa scouterna att de är en del av något större. Det har varit fantastiskt, för även om det kan vara slitigt ibland och man känner att alla ansträngningar inte ger något så kommer ju scouterna tillbaka varje vecka. Och när man pratar med dem verkar det som att de förstår vad vi håller på med. Det är väldigt givande.

Samtidigt som vi har haft scout under våren har vi även haft ett enkelt café öppet för scouternas föräldrar. Vid två tillfällen i vår har vi bjudit hit föreläsare för att berätta om intressanta ämnen. Det har inte varit mängder med föräldrar men det har inte heller varit tomt.

Veckomässa

Efter det vid halv nio har ett tiotal deltagare firat veckomässa i kyrksalen. Några kommer alltid, medan andra kommit ibland, vilket gör att det totalt varit ganska många olika individer som firat veckomässa under våren. Och för mig, som har fått leda dessa, har det varit fantastiskt att få stå i en sådan tjänst som så tydligt instiftades av Jesus själv.

De större framträdandena

Av de lite större programpunkter jag har arbetat med i år så var scoutceremonin innan påsk en riktigt fin stund då barnkören fick visa upp vad de kan, scouterna fick visa vad lärt sig under våren och vi som församling fick visa vad vi står för. Detta blev ännu tydligare i familjegudstjänsten på Valborg då kyrkan var full. Kören sjöng, scouterna spelade drama, vi bjöd in till en kreativ bönestund och efter-

Missionsförsamling

åt fick vi se scouterna tända brasan och till sist lyssna till ett vårtal (se mer sid 13).

Missionsuppdraget

Innan jag började min tjänst så hade jag funderat mycket på hur vi arbetar för att göra Jesus Kristus känd i Upplands Väsby. Och efter att nu snart ha jobbat ett halvår så har bilden blivit tydligare. Vi träffar väldigt många människor genom våra aktiviteter. Vi har ett stort kontaktnät och vi har många som vi hjälper på olika sätt. Men församlingen växer inte. Och det tror jag beror på att vi blivit så duktiga på det praktiska så vi har missat att öva på att berätta om vår egen tro för de människor vi möter. Och eftersom det är på grund av vår tro som vi gör det vi gör i kyrkan så tappar vi en stor del av poängen. Visst är det viktigt att hjälpa människor och det är definitivt vårt uppdrag som kristen kyrka.

De andliga behoven

Men att hjälpa människor att fylla sitt andliga behov är minst lika viktigt. Det är en livsomvändande händelse att lära känna Jesus som ställer saker på sin spets. Saker som var viktiga tidigare bleknar bort och nya prioriteringar får växa fram. I det livsomvändande skeendet är det också viktigt att ha människor att prata med om sin tro för att få hjälp i sina funderingar. Medvandrare som kan lotsa en igenom alla frågeställningar som kan dyka upp kring den kristna tron.

Att tala om vår tro

På grund av detta ordnade jag på uppdrag av styrelsen den 14 maj en temaeftermiddag med regionsevangelist Sara Mellergård. Hon gav oss tre punkter som är viktiga att ha med när vi möter

människor i vår omgivning och vill berätta om vår tro. Först är det bra att tänka igenom **din egen berättelse**, vad har Jesus gjort i mitt liv. När man påminner sig om detta blir det lättare att dela den berättelsen med andra.

Som nummer två är det viktigt att **lyssna** på de människor vi möter och visa att vi bryr oss. Det finns så mycket brus och stress i vårt samhälle som stör varje människas andliga längtan och genom att lyssna kan den längtan få uttryckas med ord. Och när längtan har fått ord kan den helige ande använda mötet till att förändra människors liv.

Det sista är **bönen** som ett redskap där vi får lägga allt i Guds händer och lita på att han tar hand om situationen. Det är ändå han som möter varje människa. Det är han som gör skillnad. Och det är han som vet vad varje enskild människa behöver, och när den behöver det.

Det var en fin eftermiddag vi fick ha och som fick sända oss in i framtiden. Sara kommer tillbaka i höst igen för att fortsätta prata om ämnet ”Att tala om sin tro” och till det tillfället hoppas jag att dessa tre steg har fått förändra oss, åtminstone lite grann.

Åter i ideellt arbete

Avslutningsvis vill jag igen tacka för att jag fått jobba i församlingen, och nu fortsätter jag snart ideellt igen med den omställningen det kommer att bli.

Jag vill också skicka med ett bibelord som för mig sammanfattar min tjänst i församlingen. Lukas 10:2

Han sade till dem: ”Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.”

Henrik Isaksson